

ning derföre, efter samma beräkningsgrund, som finnes stadgad för årlig byggnadsskyldighet, hvilket vid syneförrättningar bedömes och beräknas.
Om remiss häraf till behörigt utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

Joh:s Andersson,
från Elfsborgs Län.

N:o 98.

Af Herr P. Petersson: Med förslag till föreskrifter i ändamål att förminska utflyttningar ur landet.

Det torde måhända anses förmätet att uppträda emot någon slags frihet; men då man tager sig den friheten att bestjåla allmänna kassor eller eljest anförtrödda medel, och genom insamlande af möjligen befintliga tillgångar till kreditorernes förfång, bereder sig tillfälle att resa till frihetens förlofvade land Amerika, torde likväl behofvet påkalla att man söker förekomma denna frihets ofog, som säkerligen icke af Representationen gillas; vågar jag derföre hemställa om icke ett lagstadgande i detta hänseende bör bestämmas, af följande innehåll:

svensk undersåte må icke begifva sig till Nord- eller Syd-Amerika å svenskt eller utländskt fartyg, i svensk eller utländsk hamn, direkte kommande ifrån Sverige, så vida den resande icke är å fartyg anställd, reser i Statens eller allmänna ärenden eller har handelshus uppdrag, utan att hafva bevis från, vare sig domare i orten, kronofogde eller Konungens Befallningshafvande, att han redogjort för om händer hafde publika medel, eller den kassa honom varit i följd af enskildt förtroende öfverlemnad, krono- och kommunalutskylder erlagt samt sine borgesmän i hemlandet, vare sig ge-

nom penningar eller säkerhet förnöjdt; och vare pligtig att visa original-decharge-betyger, och af dem till besagde embetsmän aflemna bestyrkta afskrifter. Dessa betyg uppvisas för behörig auktoritet vid den hamn han vill gå ombord och begär dennes påskrift.

Sker annorlunda vare den resande anhållen, intill dess han för sig redo gjort och om så påfordras tagas i förvar och på egen kostnad till hemorten forslad.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1869.

P. Petersson.

Uti förestående motion instämmer:

C. I. Bengtsson.

N:o 99.

Af Herr P. Pettersson: Om skärpt ansvar för den, som, utan att iakttaga i lag föreskrifna försigtighetsmått, sätter eld å torfmosse eller svedjeland.

Under sistliden sommar hafva många och stora skogseldar uppkommit genom vårdslöst förfarande med bränning å mossodling och svedjeland.

Stadgandet uti 19 Kap. 21 § Strafflagen är för slik förseelse hvarken tillräckligt bestämmande eller ansvaret, i förhållande till de skador, som derigenom kunna uppkomma, tillräckligt. Med anledning häraf får jag föreslå efterföljande tillägg till ifrågavarande lagrum:

Den, som sätter eld å under odling varande torfmosse eller svedjeland, der annor hus eller skog äro angrän-